

ROSEN

Se bilderna, känn stämningen

Scouter från Tanzania gör en insats för landet

Fler rubriker:

**Hur lågt kan
man sjunka?**

**Missförstått
kryp ointres-
serat av din
hjärna**

**16 svalkande
grader lockar**

**Här hjälps
alla åt för att
lyckas**

**Tillsammans
med Renen**

**Prinsen och
kameltältet**

**Miljön går
först för Per**

Till vänster: Endast införd halsduk sprider "Fröken Jiingi" seniorscout-stämning på stranden. Till höger: Två torn hjälper badvakterna att hålla koll på den 400 meter långa strandremsan. Foto: Carola Haavisto

16 svalkande grader lockar

Badutflykt till stranden populär under varm lägerdag

Mitt på eftermiddagen trycker hettan över lägerområdet, dammet ligger som en fin slöja över marken och då man känner solen gassa på hjässan blir kön till badbussarna ett nödvändigt måste. Väl i bussen går RadioJiingi på hög volym och stämningen är på topp. Juniorscouterna från Everöds scoutkår tittar alla förväntansfullt framåt vägen för att inte missa stunden då stranden dyker upp. Två glada badvakter i gula västar möter upp

– **Alla scouter** som kommer nu, titta hitåt! ropar Susanne Lundgren.

Då alla samlats hålls en genomgång på var och hur man badar, hur man hittar bussen tillbaka och vad strandens toaletter finns någonstans. Det finns totalt 14 jiingi-badvakter, idag är 12 av dem på plats.

– Innan lägret började har vi haft livräddsoövning och lärt oss HLR, berättar Susanne. Då kan man tala om iskallt, det var 14 grader i vattnet och molningt.

Idag är det 16 varma grader celsius i vattnet.

– Det är normaltemperaturen här på sommaren, berättar Maj-Lis Hurtig, som har bott i närheten hela sitt liv.

Längst den fyrhundra meter långa strandremsan badar scouter uppblandade med några få sommargäster. Vattnet är, trots att det är normaltemperaturen här, jättekallt, men otroligt uppfriskande.

– **Nu blir** man ordentligt ren och sköjer bort lägerdammet, frustar badande patrullscouter.

Lite längre bort på stranden har senior- och roverscouter sandlottstävling, ansvarig är Rickard Trum på Rosen, i eventgruppen Utmaningen.

– Tävligen hålls bara just idag

och målet är den sandskulptur som är mest "jiingi", säger Rickard.

Längst strandremsan sträcker skulpturerna ut sig, det första blickfånget är en sandkvinna som solar liggandes.

"Jiingi" blir skapelsen genom att det finns så många söta tjejer på lägret och att den nakna kvinnan på invigningen fick för lite plats, tyckte patrullen som skapat mästerverket.

Lite längre bort stöter vi på en "hippie-lilja".

– **Det är** ju helt självklart varför den här är jiingi, påstår patrullen som byggt den. Scoutliljan symboliserar scouternas mål, Jiingijamborii har ju samma mål som scouterna. Hippies är fria människor som tycker att alla har samma värde.

Nöjda och rejält uppfriskade kliver scouterna på bussen tillbaka till lägret, där busschauffören berättar att sanden från vår strand säjs till sheiker i Saudiarabien. Bara för att den är så himla bra!

Text: Sofie Örnö Ax

Hela Tanzania i en patrull

Varje distrikt i landet har skickat scouter till Jiingi

Idag så träffar Jiingijam Tanzanias scoutpatrull i strålände solsken mitt i deras by. Shorts och linne är klädseln för dagen i den svenska sommarhettan. Just nu måste det ju vara minst lika varmt som i Tanzania.

– Vädret? Det är rätt kallt här i Sverige, säger Jennifer Shigoli. Och jag kan inte sova, för här är ju ljust dygnet om.

Octavianus Bukajumbe håller med, klädd i full scoutuniform. I Tanzania har man en khakifärgad skjorta som kombineras med likfärgade långbyxor. För tjejer gäller kjol och skjorta eller en scoutklänning. Förbluffade över hur annorlunda det verkar vara där frågar vi om de också har nationella jamborees.

– Tanzania, och hela Afrika, är så stort att vi skickar representanter från varje distrikt på de riktigt stora lägren, förklarar Alfa Nzogela. Precis som vi har skickat en representant från varje distrikt hit till Jiingi, fortsätter han.

– **Vi blev hitbjudna** av en scoutkår i Göteborg, och tack vare att vi sökte pengar så behövde vi knappt betala något alls. Resan hit var otroligt lång, den tog två dagar med en över-

nattning i Kenya. I Tanzania börjar man scouterna när man är fem år gammal, och kan bli ledare när man är sjuåring. Innan man blir ledare måste man gå en speciell kurs.

– För att få gå kursen ska man ha varit på ett visst antal läger och varit scout så länge att man vet vad det innebär, samt att man är insatt i de scoutprojekt som pågår i Tanzania just nu, säger Octavianus Bukajumbe.

Så om man inte varit scout, då går det inte att bli ledare direkt?

– Nej, säger alla och skakar bestämt på huvudet.

– Man måste ju förstå vad det är man gör, fyller Alfa Nzogela i.

I Tanzania så håller patrullmedlemmarnas respektive kårer på med olika projekt just nu, bland annat så informerar de om HIV/AIDS, håller i den nationella handels- och utvecklingsmässan och så deltar de i ett program mot miljöförstöring.

Det verkar vara många saker?

– Ja, man kan alltid lita på en scout i Tanzania, säger Octavianus. Vi gör mycket för att förbättra det för vårt land. Speciellt på Thinking Day försö-

ker vi att till exempel gå ut till barnhem, prata med barnen, dela med oss av vad vi har och helt enkelt bara vara där.

När de berättar verkar deras aktiviteter långt ifrån vad vi håller på med.

– Nej, alltså när vi åker på läger har vi det precis så här vi också, säger Jennifer Shigoli. Här är det lite lyxigare tält, men annars är allt mycket likt.

Kan vi få en schysst ragningsreplik på Swahili?

– Mambo Poa, det betyder "Hej", och Umependeza betyder "Du är snygg", skrattar hon.

Hela gruppen ägnar förmiddagen åt att packa, de ska på Camp in Camp i eftermiddag.

– Efter Jiingi ska vi åka och hälsa på vår vänkår i Göteborg i fem dagar, berättar Alfa Nzogela.

Så överlag får lägret alltså godkänt?

– Ja, men det där vi åt i morse var äckligt! Grått, klabbigt och med mjölk till. Vad är det? Varför äter man sådant? frågar Octavianus Bukajumbe.

Text: Sofie Örnö Ax

Foto: Staffan Persson

Fakta om Tanzania

Befolkning: 37, 5 miljoner

Huvudstad: Dodoma

Språk: Swahili

Antal scouter: 1998 fanns det 40, 809 scouter i landet

"Var Redo" på Swahili: Kuwa Tayari

I Tanzania har man 75 procent av lektionerna i skolan på engelska, men det är swahili som talas på gatan, berättar Alfa Nzogela.

Jennifer Shigoli lär oss att nzuri betyder vacker på swahili.

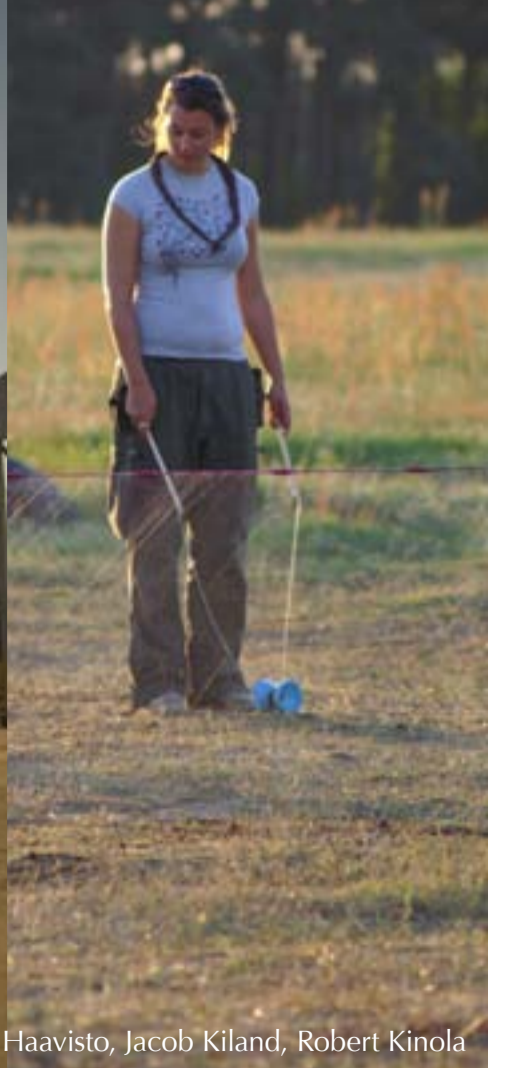

En scoutgrupp som representerar hela Tanzania.

Rosen

2007-07-16
kl 19-21

Hur lågt kan man sjunka?

Lägrets djupaste grop är utsedd, Fridstad SMU tar priset.

Efter gårdagens artikel om "lägrets djupaste grop" gjorde flera scouter oss uppmärksamma på andra ännu djupare gropar. Nästan utan tvekan har Fridstad SMU grävt den djupaste. Den är strax över fem meter djup och de har arbetat på den sedan klockan elva första dagen.

Kåren hade redan en slaskgrop och bestämde sig även för att gräva en pool. Men eftersom de saknade en lämplig pressering kunde de inte tillverka en bra swimming pool.

– **Gör ett** lerbad, föreslog deras ledare. Men de grävde vidare.

– **Vi hade** inget annat att göra, säger David Dahlqvist.

Dock har Fridstad SMU inga planer på att försätta att gräva.

– **Vi är** nöjda nu, vi kommer att gräva igen den, fortsätter David.

– **Det känns** som om vi har grävt ner till sten nu, inflikar Adam Sibgård nere från gropen.

Ledarna i Fridstad SMU har mycket ordentligt täckt över gropen under natten, men frågan är om det ändå inte är lite farligt att gräva en så pass djup grop. Lennart

Blixt, funktionär på trygghet tycker inte att man ska gräva djupa gropar.

– **Det kan** finnas kablar och andra känsliga installationer, menar han.

Text: Tomas Antila

– Vi hade inget bättre för oss förklarar Dennis Frick, Simon Nilsson och Adam Sibgård, som grävt en fem meter djup grop.

Foto: Per Eeg-Olofsson

Radiojiingi 94.5

07.30	Morgonsändningar
08.30	Program-info
10.00	International radio (english)
12.00	Lunchbuffén
13.00	Radio Nord
14.00	14 godingar klockan 14
15.00	Tema - Havet
16.00	Förkväll
18.00	MM Show - Live från Rosen
20.00	Kvällsmingel
22.00	Nattsändningar

Detta är endast de stora fasta programpunkterna. Utöver detta sänds musik, intervjuer och reportage hela dagarna mellan 07.30 och 22.00.

Nyheter sänds 5 minuter i varje hel timme.

Missförstått kryp ointresserat av din hjärna

Tvestjärten i stort sett harmlös.

Det finns små, krypande gäster i nästan alla tält på Jiingijamboriet. De verkar inte sugna på att lära känna oss scouter, så fort man får syn på en springer iväg. Din läggertidning Jiingi-Jam har trots detta lyckats åstadkomma närbildkontakt med denna mycket speciella läggertidning; vår vän Tvestjärten.

Då tvestjärten är vaken om natten, och vistas på små trånga, helst fuktiga ställen, var det svårt för oss att intervjuar en av dem i dess naturliga miljö. Vår bästa chans att få syn på några dagtid var att lyfta på tältgolvet eller rulla undan en slana som legat länge. Frågan är vilken sort

som vi egentligen stötte på, då det finns 1800 tvestjärtsarter i världen, men i Sverige är endast fyra riktigt vanliga. Man känner igen dem på den långsmala, brunglansiga kroppen som slutar i en "tång" längst bak.

Tvestjärternas använder tången till att fälla in sina vingar under täckvingarna (alla tvestjärtsarter har inte vingar, men alla har tång) och annars för att skrämmas. Om tvestjärternas skulle vilja bitas eller dela saker så använder de munnen. En av de myter om tvestjärten som

inte är sanna är att de kryper in i örat på sovande människor och läggs sina ägg i hjärnan. Detta är en gammal myt, tvestjært heter till och med ørentvist på danska, preceoreille på franska och earwig på engelska. Om tvestjärten blir hungrig äter den helst ruttande mjukdelar från grönsaker och frukt eller mindre insekter, till exempel bladlöss. Tvestjärten är vanlig i hela världen men det är en snäll insekt, det finns inga bevis för att den bär på sjukdomar eller skadar människor på annat sätt.

Text: Sofie Örnö Ax
Illustration: Tomas Antila

Scouts working for the better of Tanzania

When we meet with the Tanzanian Scout troop in their village it's a hot and sunny day. Wearing our shorts and tank tops, sweating in the heat, we ask them what they think of the Swedish weather.

– It's pretty cold to us, says Jennifer Shigoli, and I can't sleep at night because it is too light.

Octavianus Bukajumbe, wearing their complete scout uniform, a khaki shirt with matching long pants, agrees. He's wearing the camp scarf, but quickly goes to get the official scarf and shows it to us. It's a beautiful scarf in the colors of the Tanzanian flag, black, yellow, blue and green with a purple stripe.

Almost the entire group, consisting of both boy- and girl scouts, is talking to us, and are happy to do so. They are all especially chosen from their different regions in Tanzania and none of them have been to Sweden before. They were invited here by a group of Swedish scout friends from Gothenburg, whom they are sharing a village with here at camp. After Jiingi they are going to go with them to Gothenburg to a kind of mini-camp.

– In Tanzania you join the Scouts when you are five years old, and you can become a leader when you are seven-

teen. But before you can be a leader you have to attend a special course, Octavianus tells us.

To be able to attend the course you have to have been to a certain amount of camps and have been a scout long enough to be familiar with the scouting projects going on in Tanzania at that time. This means you can't become a scout leader unless you've been a scout first.

Social projects are something Tanzanian scouts work with a lot. At the present they are helping out at the national trade convention, working on a project to preserve the environment, and working with questions concerning HIV/AIDS.

– We try to assist people with aids, and help out a lot with informing people about HIV, Octavianus says.

– And on Thinking Day, Jennifer adds, we go to orphanages to help out. We just talk to the children and share what we have.

The group had a long trip to Jiingijamborii - perhaps the longest trip of them all. The journey took them two days.

– We flew to Kenya, and slept there. The next day we flew to Amsterdam, and then from Amsterdam to Copenhagen. Then we took a bus from

Copenhagen to get here, Jennifer tells us.

Sweden seems to be treating them well, they've only encountered a few things that are strange to them. The biggest difference between Swedish and Tanzanian scouting, according to them, is that Swedes have a lot more modern camping equipment. Food hasn't been a big issue, except for one thing.

– We ate something this morning, Alfa Nzogela starts, it was strange and it didn't taste anything. It was some kind of grayish, sticky stuff, served with milk. I don't understand why anyone would want to eat that.

What he is referring to is the oatmeal porridge that is traditional and almost compulsory for Swedish scouts at camp.

We end our chat with a small language-class. Their Swedish friends have taught them how to say "vatten" (water), "kyckling" (chicken) and the numbers from 1-10. They are kind enough to help us some pick-up lines in Swahili.

– You say "Mambo Poa", which means hello, Jennifer teaches us. And if you want to tell someone that they look good you say "Umependendeza".

Text: Emily Pedersen

Photo: Staffan Persson

Quick facts Tanzania

Population: 37, 5 million

Capital: Dodma

Language: Swahili

Number of scouts: There were 40, 809 scouts in 1998

"Be prepared" in Swahili: Kuwa Tayari

Picture left: Jennifer teaches us that "nz" means beautiful in Swahili. Picture right above: Alfa Nzogela, troopleader, tells us that in Tanzania 75 % of their lessons is in English, but Swahili is spoken in the streets. Picture right below: The members of the Tanzanian Scout troop represent the different regions of their country.

Together makes us strong

On today's theme, everyone has to help out to succeed.

After the nightly storm the sun is now shining above the fields of Rinkaby and on Jiingijamborrii. All of the scouts are heading towards their first theme activity and you can feel the excitement and expectation in the air. We're going to check out the theme "Together".

At the sign for "Together" a long queue has already been formed, but it moves forward quickly, leading the scouts to their first activity.

Theme Together is built on different stations, where you get to try out five different activities. We follow the patrol "Glada Falken/Muchu" to the first station. The group is split into two and placed on opposite sides of a curtain hung up on tripods.

The person in charge of the activity tells them about what they're going to do, which is a collaborating exercise where one half of the group have to portray an object and when the curtain is removed the other half

have to guess what it is. They're assigned to be a pot.

- What's the best way to be a pot?
- Maybe if one person is stirring in the pot and the rest are the pot?
- Yes!

The scouts get down on their knees in a ring.

- We can have the sleeping-mat around us so they can see that we're connected.
- One has to stir...maybe with the water-bottle?

The curtain is removed and there is the rest of the patrol, in absolute silence.

- What is that?
- Soup?
- Saucepan?
- A pot?
- YES!

We spot the patrol "Majorna" deeply concentrated. A labyrinth made of sisal hemp is made up on the ground. All members of the patrol are holding a piece of string attached to a tin-can.

By pulling the string in coordination with the others, they have to get the can through the labyrinth without touching the hemp. Focus and skill is what's needed to succeed.

At the Together theme on the very first day everything was a bit confused but spirits were high! The sun was warming the scouts who took the time to tan and just hang out before it was

time for reflection of what had gone well, not as well and what they had learned.

Text: Andrea Brodén

Photo: Jakob Kiland

Translation: Emily Pedersenw

Glada Falken/Mucho works well as a team.

Do you know who sleeps in your tent?

There are small, crawling guests in almost all tents at Jiingijamborrii. They don't seem very keen on getting to know us scouts though, as soon as you spot one it runs away. Despite this your camp paper has managed to establish close contact with this special camp guest; Our friend, the earwig.

Because the earwig is awake at night and hangs out in small, narrow preferably damp places, it was hard for us to get an interview in its natural environment. Our best chance to catch it during the day was to lift the floor of a tent or over a log that's been in the same place for a long time. The question is what kind we actually managed to get a hold of, since there are about 1800 types of earwigs in the world, but Sweden only has four that are really common. You recognise them from their long, thin brown bodies that end with small pincers in the back. The earwigs use these pincers to

help fold in their wings (not all types have wings, but they all have pincers), or as a method of intimidation. If they want to bite or cut something in half they would use their mouth.

One of the myths about earwigs are that they crawl into your ear when you sleep and lay eggs in your brain. This is one of the oldest myths, and it is not true, even though it is called earwig. If

they get hungry their choice of food is rotten parts of fruit and vegetables or small bugs, like lice. The earwig is common all over the

world and it is a friendly bug, there are nothing to indicate that it carries disease or would in any other way be harmful to humans.

Text: Sofie Örnö Ax

Translation: Emily Pedersen

Illustration: Tomas Antila

Today's weather

The day starts off with rain, but should clear up during the afternoon and in the evening there will even be some sun. The temperature will be up to 25 degrees Celsius.

Clothing tip of the day: Rain clothes in the morning and a T-shirt in the afternoon. And be sure to drink a lot of water!

Before lunch:
Rain
22 degrees
1 m/s winds southwest

After lunch:
Slightly overcast
25 degrees
6 m/s winds southwest

Evening:
Sunny
16 degrees
4 m/s winds west

Här hjälps alla åt för att lyckas

På Tema Tillsammans är det samarbetsövningar för hela slanten.

Efter nattens åskväder lyser solen över Jiingjamborii. Massor av scouter rör sig mot sitt första temapass och man kan känna att det är mycket förväntan i luften. Idag ska de undersöka vad tema Tillsammans innehåller.

Väl framme vid Tillsammans-skylden har det redan bildats en lång kö men det går fort att slussas in i fällorna och sedan iväg ut på fältet till sin första aktivitet.

Tema Tillsammans är uppbyggt på stationer. Sammanlagt består aktiviteten av fem olika övningar. Patrullen Glada Falken/Muchu är på väg till den första stationen.

Där hänger det gardiner som en ridå mellan trefötter. Patrullen delas upp så att hälften är på ena sidan ridån och den andra halvan på den andra sidan.

Funktionären berättar att det är en samarbetsövning där halva patrullen ska likna ett angivet föremål, t.ex. en fotboll. De på andra sidan ska sedan gissa vilket föremål det är när ridån dras bort. Halva patrull Glada Falken/Muchu fick i uppgift att likna en gryta.

- Vilket är bästa sättet att göra en gryta?!
- Kanske om en rör i en grytan och de andra är grytan.
- Ja!
Scouterna sätter sig på knä i en ring.

- Vi kan ha liggunderlaget runt oss så att man ser att vi sitter ihop.

- En måste röra... med vattenflaskan kanske.

Ridån dras undan och på andra sidan sitter resten av patrullen. Först tystnad.

- Vad är det?
- Soppa?
- Kastrull?
- En gryta?
- JA!

På en annan del av programtor-

get står patrullen Majorna som är djupt koncentrerade. En labyrint av sisalgarn är utlagd på marken. Alla patrullmedlemmar håller i varsitt snöre som alla strålar samman på en plåtburk. Genom att dra i snörena olika mycket ska patrullen få burken genom labyrinten utan att nudda sisalgarnet. Koncentration och skicklighet är vad som behövs för att lyckas!

Första dagen på temat Tillsammans är allt lite rörig men

stämningen är på topp! Solen värmer och scouterna passar på att slappa och sola innan det är dags för reflektion om vad som gått bra, mindre bra och vad de lärt sig. Tipset är att gå på det här temat och öva samarbete!

Text: Andréa Brodén

Foto: Jacob Kiland

Koncentration och skicklighet är vad som behövs för att lyckas!

Vänstra bilden: Under vattenhinderbana måste alla hjälpa till. Högra övre bilden: Patrull Majorna leder hinken genom labyrinten med djup koncentration. Högra undre bilden: Patrull Glada Falken/Muchu vara goda samarbetare.

Tillsammans med Renen

Renen finslipar sitt lagspel på tema tillsammans.

Renen sitter i en ruta på 2,5 x 2,5 m och smörjer in sig med solskyddsmedel i väntan på att få gå vidare till tema Tillsammans. Glada rop och ramsor hörs från alla håll.

– **Vi tolkar** det här som en första övning i att få plats så många som möjligt på så liten plats som möjligt, kommenterar Joel Edberg.

– **Där står** Björn och är asocial. Det här handlar ju om att var tillsammans, säger Johan Henriksson som vill få Björn Meijer att vara med och leka fotleken medan de väntar.

Funktionärerna slussar fram patrullen och de delas in i en grupp med fyra andra patruller. Första övningen blir att föra en stenkula framåt med hjälp av varsin liten röribit.

– **Vi ska** gå sick-sack längs banan och sedan vända och gå samma väg tillbaka, instruerar funktionären.

Efter övningen samlas patrullen för att reflektera över hur det har gått.

– Vår taktik var att ta det lugnt och hålla kontroll på kulan, säger Tove Brown.

– Det gick bra. Men sen gick det lite för bra så vi blev för taggade och då råkade vi tappa kulan. Andra gången gick det bättre, kommer patrullen fram till.

– **Det var** rätt mycket liv, även om det var organiserat, kommenterar Johan Henriksson. Alla försökte hjälpa till överallt.

Den ansvariga funktionären tutar i en gummianka för att

Till vänster: Precisionsarbete. Till höger: Det finns många hål som vattnet kan rinna ut genom. Johan Henriksson, Tove Brown och Björn Meijer hjälper till att täppa till dem.

markera för alla att tiden är slut. Men övriga stationer är inte riktigt färdiga, så Renarna passar på att prova övningen igen men så snabbt det bara kan.

– **Det går** ännu snabbare om ni ser till att inte springa in i varandra, så stå på varannan sida, kommenterar en förbigående och Renen gör ett nytt försök.

Det är dags att gå vidare till nästa övning. Det gäller att fylla

vatten i ett rör, men röret har hål i sig, så hela patrullen måste samarbeta för att täppa till dem. Dessutom måste det ta sig igenom en hinderbana och få med sig både en badboll och en uppblåsbar späckhuggare.

– **Övningen heter** Rädda Willy, men naturligtvis är det inte viktigast att verkligen Rädda Willy utan att samarbeta och tänka efter, vilken roll

man tar i patrullen, förklarar funktionären.

Renen lyckas bra och är nöjda med sitt samarbete.

– Fast kulan var roligare, tycker Joel Edberg.

Man diskuterar ledarskap och ledarroller vid reflektionen och det är Joel som blir utpekad som den som ofta tar ledarrollen.

– **Jag är** väl lite av ett kontrollfreak, erkänner han.

Men det finns fler i patrullen som också tycker det är viktigt att ha kontroll och alla vill vara med och bestämma.

– Man får se till att fråga om det är någon som har en bättre idé och att alla har förstått hur man tänker innan man börjar, kommer de fram till.

Text: Saga Wingård
Foto: Robert Kniola

Insändare

Efterlysning:

Ammi från by 1104 skulle kunna komma till 1134.

/David

Vi vill ha disco för patruller och uppåt nu!

Dalarö sjöscoutkår

Älskar Sandra!

Livet är som en påse. Det är tomt och innehållslöst om man inte fyller det med något.

Sej!

Jag vill skicka en liten hälsning till Dig eller Er som hittade mitt funktionärskitt och lämnade in det till upphittade saker. Du eller Ni får dagens ros. Kom till Norra kyrkan mellan 13.00 och 22.00 så ska ni få den av mig

mvh

Funktionär Jörgen Tholander, Linköping

Religion är ingen gemensam nämnare i dagens scoutörelse, ej heller en nödvändig. Den separerar mer än den förenar. För en scoutörelse som vill rekry-

tera och växa är centralt uttaland, sanktionerad religiositet ett stort hinder, även om tolerans ligger i tiden gör inte andlighet i det offentliga rummet det. Att erbjuda andliga mötesplatser är inte fel, detsamma gäller dock inte att använda en stor del av invigningen till predikan.

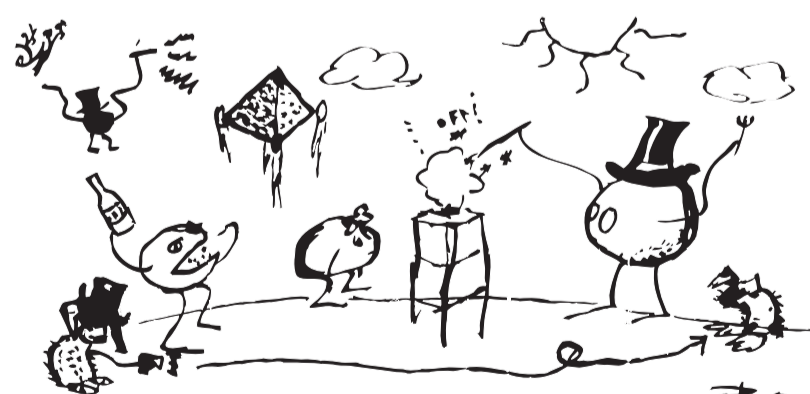
/ Scouting för alla

Dagens ros

Vi vill tilldela alla våra spiindlar i central-info en ros för ni är bäst!

/PL:arna i Spiindeln

Two girls from Sweden would like to meet some cute boys from Scotland! We are 15

Teckning på en bit kartong funnen i vår insändarlåda på Stortorget.

years old.

Love from Anna and My!

Tänk på isbjörnarna!

Åk på scoutläger och ha kul!

mvh

Tripp, Trapp och Trull

Blå Hajk Jägarna 2004

Återträff idag 15.00, utanför Jiingishopen.

Kom! Vi saknar er.

Hälsningar Sara (Lo), Sara (Ripa), Imse (Orre) och Jonas (Järv)

Prinsen och kameltältet

Eller: Hur Sollentuna Södra fick en gåva från Marocko

Kungligt boende i ett marockanskt kameltält. Ser både ut som en puckel och är tillverkad av kamelhud.

Det var en gång en prins från Marocko som var på läger i Norge. Året var 1975 och lägret hette Nordjamb. Han hade tagit med sig ett jättestort tält gjort av kamelhudar. När han skulle hem var han så trött att han inte orkade ta tältet med sig.

Insidan av ett äkta beduintält.

Nordborna tyckte att tältet var för spännande för att kasta så det skickades till Marockos ambassad i Sverige. På ambassaden fanns det en anställd som kände någon i Sollentuna Södra scoutkår och tack vare det står det idag ett stort, enastående beduintält på Jiingijamborii.

Ungefär så låter historien om Sollentuna Södras stora tält på Västervång. Tältet är svart, sytt för hand och ser faktiskt ut som en kamel med sin höga puckel uppe på. En stor, väl utsmyckad pinne med gula och gröna cirkelmönster på röd botten håller upp konstruktionen. Alla pinnar i tältet är målade med, för oss svenskar, exotiska mönster.

– De flesta är original, men vissa har jag gjort nya och då har jag försökt måla samma mönster, berättar Magnus Hamberg och skrattar.

Magnus var med i kåren när de fick tältet men det lades undan på vinden och glömdes bort i närmare tio år.

– När vi väl skulle resa det visste ingen hur det skulle se ut. Vi fick ta hjälp av en traktor för att få upp det. Sen glömdes tältet bort igen och följde med på ett läger först 1988. Då hade vi det bara som en kul grej, ingen bodde i det, förklarar

Magnus och Mona Hamberg.

Inte förrän på Natura-93 fick tältet följa med som ett boningstält. Sedan dess använder seniorerna det varje sommarläger.

I tältet sitter seniorscouten Fredrik Sievers och läser Liftarens guide till galaxen. Han verkar vara nöjd med sitt tält, så nöjd att han inte har lyckats komma iväg på något tema-pass. Det är bara när det regnar det kan bli lite jobbigt.

– Då drar vi över en pressening. Om tältet blir blött så luktar det bara blöt kamel, berättar Fredrik Sievers.

Varje gång tältet ska med behövs i stort sett en lastbil att frakta det i.

– När man rullar ihop det blir det en jättelång 200 kilos korg som hela seniorlaget får vara med och bära på, säger Magnus och Mona Hamberg.

Tältet är långt ifrån ett smidigt hajkboende men kan absolut skapa rubriker på ett scoutläger. Det tackar vi den marockanska prinsen för.

Text: Ida Wedin

Foto: Carola Haavisto

Fråga Fem Vad bär du med dig?

Foto: Jacob Kiland

Hanna Kristiansen
Ponthälla Scoutkår SSF

– Plektrum och en gitarr.

Foto: Jacob Kiland

Gustav Thoresson
Fleninge-Ödåkra NSF

– Allt möjligt men mest glädje.

Foto: Jacob Kiland

Nisse Lundahl, besökare, Malmö

– Jag bär hatt.

Foto: Jacob Kiland

Stefan Karlström
Linghem Scoutkår, SSF

– Kniv, mobil och kåsa.

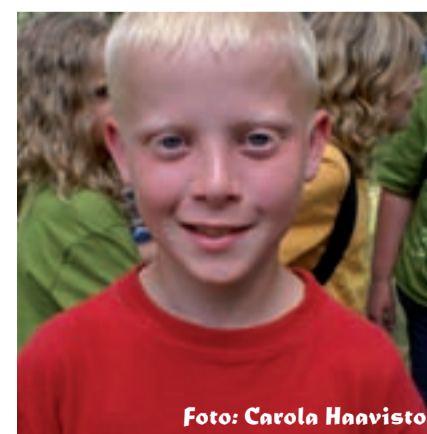

Foto: Carola Haavisto

Robin, Badsugen

– Badkläder.

Miljön går först för Per

I över två dygn reste Per Ribbing med sin elbil till Jiingi för att uppmärksamma människor på det miljövänliga valet.

Att tänka på miljön, vårt klimat och vår planet i allmänhet är just nu mer än aktuellt. Per Ribbing är en man som gör mer än bara tänker, han agerar. Till Jiingijamborii kom han körande i sin tysta och framförallt miljövänliga elbil. Elbilen är en liten, vit minibuss som i stort sett inte kostade någonting att köra hit.

– Elen som använts under hela vägen kostade runt 30 kronor. Det som var dyrast var Gotlandsfärjan. Jag var tvungen att åka fram och tillbaka till Gotland för att ladda bilen, förklarar Per Ribbing.

Överhuvudtaget har det blivit en del laddande på vägen i bland annat Oskarshamn, Kalmar, Visselfjärda och Ryd.

– Det är ett underbart sätt att förflytta sig. Lugnt och skönt och man har en chans att uppleva naturen. I Visselfjärda var jag tvungen att ladda bilen i 4 timmar, då passade jag på att jogga en runda och bada, berättar Per Ribbing och ser nöjd ut.

Han gör denna resan för att uppmärksamma människor på att man har ett val, det miljövänliga valet.

– Jiingijamborii borde ha satsat

mer på miljövänliga produkter. Det finns många att välja mellan, till exempel Krav, Svanen och Bra miljöval. Framförallt skulle jag önska att alla hade ett miljömärkt elavtal, vilket innebär att man använder el som kommer från förnybara källor.

Per Ribbing tvingas erkänna att det naturligtvis inte är den mest effektiva bilen att köra långt med. Och inte heller när man har bråttom.

– Då tar jag tåget, säger han på ett alldeles självklart sätt.

Men det blir en lång tur till. Resan hem från Jiingijamborii blir en husbilsemester tillsammans med barnen Ebba, 11 och Gustaf, 9.

– Barnen älskar bilen, de är uppvuxna med elbilar. Redan när Ebba var fyra år myntade hon uttrycket "avgasbilar" om vanliga bilar, säger han och sträcker lite extra på sig. Att överföra sitt miljöintresse till sina barn är naturligtvis en merit.

– Redan vid 4 myntade Ebba uttrycket "avgasbilar"

Övre bilden: Vi på Jiingijam fick själva känna på hur bilen var att köra. Bekvämt och alldeles knäpptyst blev betyget.

Undre bilden: På vägen hem från Jiingijamborii förvandlas bilen till en husbil. Baksätet fästs i taket och en stor luftmadrass läggs ut till Per Ribbing och hans barn.

Text: Ida Wedin

Foto: Carola Haavisto

Dagens Jiingi

Det finns många saker på Jiingijamborii som är pimpade med lite Jiingikänsla. Linus Andersson från Trelleborgs scoutkår har utsmyckat sin arm.

Han hade redan en scoutlika tatuering och under vårens informationsmöte för funkisar på Rinkabyfälten slog han av tanken att ringa in sin lilja med en Jiingislinga. Sagt och gjort, Linus är nu Jiingi för evigt.

Dagens väder

Tisdagen den 17 juli börjar med en blöt förmiddag men kvällen bjuder på en fin solnedgång. Vinden är måttlig och temperaturen kommer upp emot 25 grader så drick mycket!

Dagens klädtips: Regnkläder med till temaaktiviteten och t-shirt på spontanaktiviteten.

Pollenprognos: Låga till måttliga halter av gräspollen. Låga halter av gråbo

Gårdagens badtemperatur: 16 grader

Förmiddag:
Regn
22 grader
Sydvästlig vind 1 m/s

Eftermiddag:
Växlande molnighet
25 grader
Sydvästlig vind 6 m/s

Kväll:
Sol
16 grader
Västlig vind 4 m/s

